

lanon emelt és amelyet az ingatlan tulajdonosával szemben fennálló jogviszonyánál fogva használati jogának megszűntével lebontani és elhordani jogosult vagy köteles, ingó módjára kell végrehajtás alá vonni. A foglalásra az 1881: LX. t.-c.-nek a dolgok lefoglalására irányuló 47. §-a alkalmazandó.

A vitézi teleknek, valamint a vitézitelekkel még meg nem adományozott vitéz igényjogosultságának átszállásával kapcsolatos részletes szabályok megállapítása tárgyában hozott 1938. március 12. napján kihirdetett 11.104/1938. I. M. számú rendelet. (B. K. 106. szám.)

Ingyenes adományként kapott vitézitelkek és az azzal együtt átszálló ugyancsak ingyenes adományként kapott felszerelést a tulajdonos vagyona, illetőleg a hagyaték ellen közszerzemény vagy örökösödés (kötelesrész) címén támasztott követelés szempontjából figyelmen kívül kell hagyni. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell akár az előző szerző vagy hagyatéka ellen, akár az ellen támasztanak követelést, akire a vitézitelek, illetve felszerelés átszállott.

Közszerzemény vagy örökösödés (kötelesrész) címén támasztott követelés szempontjából nem lehet figyelmen kívül hagyni annak a vitéziteleknek és a vitézitelekkel együtt átszálló annak a felszerelésnek az értékét, amelyet a tulajdonos a sajátjából a maga részére alapított, illetőleg a vitézitelekbe beruházott, továbbá bármely vitéziteleknek és felszerelésének ellenértékéből a tulajdonos által letörlesztett tőkeösszeget, végül a vitéziteleknek és felszerelésének az átszálláskor meglévő azt az értékelkedését, amely a vitézitelek jövedelmét meghaladó beruházásból állott elő. E rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha a vitézitelek az adományos vagy az alapító jogutódjáról szállott át.

A vitézitelek ellenértéke fejében az öröklés megnyiltakor még fennálló tartozás a vitézitelken és felszerelésén felül meglévő hagyatéki vagyont hagyatéki teherként nem terheli.

A vitézitelket és annak felszerelését sem a községi közeg, sem a kir. közjegyző hivatalból nem leltározza.

Vitézitelekkel még meg nem adományozott vitéz halála esetére vitézitelekkel megadományozás végett az a személy jön tekintetbe, akire a vitézitelek a fennálló rendelkezések szerint öröklés útján szállana át.

A rendelet kihirdetésének napján lép hatályba és rendelkezéseit akkor is alkalmazni kell, ha a vitéz után az öröklés már e rendelet hatályba lépése előtt megnyilt.

A szegénységi jog tekintetében szükséges bírósági intézkedések tárgyában kiadott rendeletek újabb módosításáról és kiegészítéséről szóló 1938. május 12. napján hatályba lépett 18.300/1938. I. M. számú rendelet. (B. K. 106. szám.)

Ha a szegényfél helyett az ellátmányból előlegezett költség megtérítéséről a bírósági iroda a marasztaló határozat jogerőre emelke-

désétől számított 30 nap alatt nem kap értesítést, kielégítési végrehajtási ügyben pedig az előlegezés elrendelése után haladéktalanul, a költségjegyzék alapján tartozási kimutatást készít, a szegény fél helyett előlegezett és a marasztalt fél által megtérítendő költségekről és ezeket a megtérítésre kötelezett fél belföldi lakóhelye szerint illetékes községi előljárásnak, illetőleg polgármesternek (Budapestben a kerületi előljárásgazdálkodási osztályának) kézbesítetté.

Ha a megtérítésre kötelezett félnek nincs belföldön lakóhelye, de az eljárás során adat merült fel arra, hogy itt végrehajtás alá vonható vagyona van, a tartozási kimutatásban a belföldi vagyona vonatkozó adatokat is meg kell jelölni; evégből a bíróság a marasztaló határozat jogerőre emelkedésének megállapításakor kielégítési végrehajtási ügyben pedig az előlegezés elrendelése alkalmával a bírósági irodát a belföldi vagyona vonatkozó adatokra (faj, érték, hely) figyelmezteti.

A m. kir. Külkereskedelmi Hivatal az 1938. május 27. napján hatályba lépett 3300/1938. M. E. számú rendelet értelmében a külügyminiszter hatásköréből a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter hatáskörébe megy át. (B. K. 112. sz.)

A külfölddel való fizetési forgalommal kapcsolatban elkövetett bűncselekmények tekintetében a feljelentőnek és tettenérőnek jutalomban részesítése tárgyában hozott 1938. május hó 22. napján hatályba lépett 3010/1938. M. E. számú rendelet, (B. K. 115. sz.)

Az 1922: XXVI. t.-c.-ben meghatározott bűncselekmény, az 1931: XXVI. t.-c. 1. és 2. §-a alapján kiadott rendelet szerint kihágássá minősülő vagy az 1931: XXXII. t.-c. büntető rendelkezései alá eső bűncselekmény miatt befolyt pénzbüntetésnek, elkobzott értéknek és vagyoni elégtételnek 10%-át a *feljelentő és a tettenérő jutalmazására* kell fordítani. A jutalmat az igazságügyminiszter állapítja meg.

Feljelentőnek csak azt lehet tekinteni, aki nevének, foglalkozásának és lakásának pontos megjelölése mellett olyan ténybeli adatokat közöl a cselekmény tárgyában eljárásra hivatott hatósággal, mely adatok hozzájárultak a büntető ítélet alapjául szolgáló tényállás felderítésére.

Tettenérőnek kell tekinteni azt, aki a bűncselekmény tettesét vagy tárgyát feltartóztatta, vagy a feltartóztatásnál közreműködött, aki az eljáró hatósági közeget a bűncselekmény tárgyának őrizetbe vétele vagy a feltartóztatott tettesnek fogvatartása körül támogatta és ezzel a tettesnek a bűnvádi eljárás meghusítására irányuló kísérletét megakadályozta anélkül, hogy szolgálatánál vagy hivatásánál fogva az ilyen személy vagy tárgy őrizetbe vételére, illetőleg megőrzésére köteles lett volna.

Nem zárja ki a jutalomban részesítést az, hogy a pénzbüntetés vagy a vagyoni elégtétel összege megkegyelmezés folytán csökkent vagy teljesen elengedtetett, vagy behajthatatlanság miatt nem volt beszédhető.

Sem mint feljelentő, sem mint tettenérő *nem részesíthető jutalomban a) az, aki a bűncselekmények tettese vagy részese, vagy akit egyébként a bűncselekmény felfedezése vagy a bűnvádi eljárás sikere tekintetében hivatali vagy szolgálati mulasztás terhel; b) állami, vármegyei vagy községi hatóságnál, vagy hivatalnál tényleges szolgálatot teljesítő fogalmazási szakbeli tisztviselő; c) a kir. honvédségnek*